

Nyilas Atilla
(1965, Budapest)
költő, szerkesztő

Nyilas Atilla

Halotti vers

Olivér és Krisztián emlékére

Három testvér
három házasságból,
három anyától.

Édes apánk
jövőbe röpített
három nyila.

Egy hamar lehullt,
most lehullt a második,
s egy lefele tart.

Az tart ki még,
akinek elsőként
illett volna hullnia.

Tékozló fiúk,
akik az apjukhoz
nem térhettek vissza.

Örökségük, a kis lakást
elharmadolták: bocskor,
ostor és palást.

Szelidségük mögött
titkos tűz lobogott,
három Karamazov.

Kanyar előtt,
ameddig csak lehetett,
padlógázzal gyorsítók.

Egymáshoz tartozók,
akik nem tartoztak
egymásnak semmivel.

Egymástól távol
néha fájt-e nekik
a másik sebe?

Öreg fa ágai,
amelyen mind kevesebb
a friss hajtás.

Egy székely család
porlik, mint a szikla,
s az ár elborítja.